

Γλώσσα και Κοινωνία

Ενότητα 12: Γλωσσικός δανεισμός

Περικλής Πολίτης, Αναπληρωτής Καθηγητής
Τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ
Σχολή Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

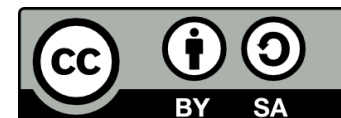

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Γλωσσικός δανεισμός

*(Βλ. και Παπαναστασίου Γ. (2001). Γλωσσικός δανεισμός.
Στο Χρηστίδης Α.Φ. (επιμέλεια) Εγκυκλοπαιδικός οδηγός για
τη γλώσσα)*

Εισαγωγικά

- Το λεξιλόγιο μιας γλώσσας είναι η περιοχή όπου το φαινόμενο του δανεισμού είναι ιδιαίτερα εμφανές και πιο άμεσα παρατηρήσιμο. Στον *λεξιλογικό δανεισμό*, λοιπόν, θα αφιερώσουμε το μεγαλύτερο μέρος του άρθρου και μόνο προς το τέλος θα αναφερθούμε σε ορισμένες άλλες κατηγορίες δανεισμού.

1. Λεξιλογικός δανεισμός (1)

- Στο λεξιλόγιο κάθε γλώσσας μπορούμε να διακρίνουμε δύο κατηγορίες λέξεων όσον αφορά την προέλευσή τους, την *ετυμολογία* τους:
- α) τις λέξεις που έχει κληρονομήσει από την παλαιότερη μορφή της,
- β) τις λέξεις που έχει δανειστεί από άλλη γλώσσα (ή διάλεκτο) σε κάποια συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

1. Λεξιλογικός δανεισμός (2)

- Κληρονομημένες λέξεις μιας γλώσσας ονομάζονται αυτές που περνούν με τον προφορικό λόγο από γενιά σε γενιά και ανάγονται απευθείας στη γλώσσα από την οποία αυτή προέρχεται. Καθώς οι λέξεις της κατηγορίας αυτής βρίσκονται συνεχώς στο στόμα των ομιλητών, ακολουθούν όλες τις φωνητικές, μορφολογικές κλπ. εξελίξεις της γλώσσας αυτής κατά τη διάρκεια της ιστορίας της.
- Έτσι, για παράδειγμα, για την ιταλική γλώσσα η λέξη *luna* 'φεγγάρι' είναι κληρονομημένη από το λατινικό *luna*, που είχε την ίδια σημασία. Για τη νέα ελληνική η λέξη *πατέρας* είναι κληρονομημένη από το αρχαίο ελληνικό *πατήρ* και μάλιστα προήλθε από την αιτιατική αυτής της λέξης (*πατέρα*) με βάση μια συγκεκριμένη παραγωγική διαδικασία, που ονομάζεται *μεταπλασμός*. Στις κληρονομημένες λέξεις υπολογίζουμε και αυτές που σχηματίζονται με τους μηχανισμούς της παραγωγής και της σύνθεσης.

1. Λεξιλογικός δανεισμός (3)

• Οι δάνειες λέξεις, αντίθετα, είναι λέξεις που εισέρχονται σε μια γλώσσα από μια άλλη γλώσσα (ή διάλεκτο) μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Συχνά η στιγμή αυτή δεν μπορεί να προσδιοριστεί με απόλυτη ακρίβεια· ιδιαίτερα για παλαιότερες περιόδους της ιστορίας μιας γλώσσας, για τις οποίες οι μαρτυρίες μας είναι ανεπαρκείς, είμαστε ικανοποιημένοι αν μπορούμε να προσδιορίσουμε έστω τον αιώνα κατά τον οποίο έγινε ο δανεισμός. Αντίθετα, για πρόσφατα δάνεια των σημερινών ευρωπαϊκών γλωσσών είναι πολύ πιο εύκολο να εντοπίσουμε τη χρονική στιγμή του δανεισμού, καθώς οι πηγές που διαθέτουμε είναι πολύ περισσότερες και οι μαρτυρίες πιο άμεσες.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (1)

- Όσον αφορά το κανάλι μέσω του οποίου γίνεται ο δανεισμός, μπορούμε να διακρίνουμε τον *λαϊκό* από τον *λόγιο* δανεισμό.
- Ο λαϊκός δανεισμός αφορά λέξεις γλωσσών με τις οποίες έρχονται σε επαφή τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Οι λέξεις αυτές περνούν από τη μια γλώσσα στην άλλη με τον προφορικό λόγο. Συνέπεια αυτού του γεγονότος είναι ότι οι ομιλητές της γλώσσας που δέχεται το δάνειο προσπαθούν να αποδώσουν αυτό που ακούνε σύμφωνα με ό,τι ισχύει στη δική τους γλώσσα, να το προσαρμόσουν δηλαδή στη φωνητική και τη μορφολογία της.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (2)

- Ο λόγιος δανεισμός αφορά λέξεις που εισέρχονται στη γλώσσα από μια μερίδα μορφωμένων, οι οποίοι κατέχουν τη γλώσσα που αποτελεί την πηγή του δανεισμού και καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τον τρόπο με τον οποίο θα εμφανίζεται η λέξη αυτή στη δική τους γλώσσα. Πολλές φορές η λέξη προσαρμόζεται στη νέα γλώσσα, όπως συμβαίνει και με τον λαϊκό δανεισμό. Συχνά όμως, επειδή οι μορφωμένοι έρχονται σε επαφή με τις ξένες λέξεις κυρίως μέσω γραπτών κειμένων, επιλέγεται κατά τη διαδικασία του δανεισμού η γραπτή μορφή της λέξης. Είναι η περίπτωση του *ορθογραφικού δανεισμού*, για την οποία θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (3)

- **Όσον αφορά την πηγή**, μπορούμε να κατηγοριοποιήσουμε τον δανεισμό σε *εξωτερικό, εσωτερικό και διαχρονικό δανεισμό*.
- Εξωτερικός δανεισμός είναι το φαινόμενο κατά το οποίο μια γλώσσα δανείζεται λέξεις από μια άλλη, μια "ξένη" γλώσσα. Οι περιπτώσεις εξωτερικού δανεισμού είναι πολύ συνηθισμένες σε όλες τις γλώσσες. Μπορούμε μάλιστα να διακρίνουμε τον *λόγιο* εξωτερικό δανεισμό από τον *λαϊκό* εξωτερικό δανεισμό. Η νεοελληνική λέξη *βαπόρι* (< ιταλικό *varore*), για παράδειγμα, είναι προϊόν λαϊκού εξωτερικού δανεισμού, ενώ η λέξη *γκαλερί* (< γαλλικό *gallerie*) προϊόν λόγιου εξωτερικού δανεισμού. Πρόκειται μάλιστα για δανεισμό που βασίζεται στη φωνητική και όχι στη γραπτή μορφή της λέξης, σε αντίθεση με τη λέξη *ακετόνη* (<γαλλικό *acétone* [ace'ton]), όπου το γαλλικό [s] αποδόθηκε με [k] στα ελληνικά με βάση την αντιστοιχία μεταξύ των δύο αλφαβήτων: λατινικό <c> : ελληνικό <κ>.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (4)

- Εσωτερικός δανεισμός είναι το φαινόμενο κατά το οποίο μια γλώσσα δανείζεται λέξεις από μία διάλεκτό της. Στην περίπτωση αυτή μπορούμε να μιλήσουμε και για επικράτηση ενός διαλεκτικού τύπου στην κοινή γλώσσα, π.χ. το νεοελληνικό κοπελιά που επικράτησε στην κοινή μάλλον από το ροδίτικο ιδίωμα.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (5)

- Ο διαχρονικός δανεισμός είναι μία κατηγορία λόγιου δανεισμού και αφορά λέξεις που οι λόγιοι τις δανείζονται από μια παλαιότερη μορφή της ίδιας γλώσσας. Πολλές λέξεις της νεοελληνικής, όπως *δραπέτης* (< αρχ. *δραπέτης*), *παρατάσσω* (< αρχ. *παρατάσσω*), *συγχρωτίζομαι* (< ελνστ. *συγχρωτίζομαι*), δάνεια από την αρχαία ή την ελληνιστική, ανήκουν σε αυτή την κατηγορία.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (6)

Όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο γίνεται ο δανεισμός μπορούμε να διακρίνουμε το άμεσο δάνειο, που γίνεται με βάση τη φωνητική του υπόσταση - όπως περιγράφηκε πιο πάνω-, από το μεταφραστικό δάνειο. Η διαδικασία του μεταφραστικού δανείου είναι πιο περίπλοκη και αφορά κυρίως τον λόγιο δανεισμό. Οι μορφωμένοι, όταν δανείζονται μια λέξη από μια γλώσσα συχνά δεν την εισάγουν στη δική τους με βάση τη φωνητική της ουσία αλλά τη μεταφράζουν, χρησιμοποιώντας ήδη υπαρκτά γλωσσικά της στοιχεία. Έτσι, για παράδειγμα, η λέξη *ουρανοξύστης*, ενώ αναλύεται μορφολογικά σε ελληνικά στοιχεία (< ουραν(ός) -ο- + ξυσ- (ξύνω) -της), είναι στην ουσία μεταφραστικό δάνειο από το αγγλικό *sky-scraper*, καθώς μεταφράζει στα ελληνικά κάθε στοιχείο της αγγλικής λέξης: *sky* 'ουρανόσ', *scrap(e)* 'ξύνω', *-er* ~ *-της* (μόρφημα που δηλώνει όργανο). Η μετάφραση μπορεί να είναι απόλυτα πιστή ή όχι. Στη δεύτερη περίπτωση μπορούμε να μιλήσουμε για *ελεύθερα μεταφραστικά δάνεια*. Η απόδοση του γαλλικού *sensualisme* στα νέα ελληνικά ως *αισθησιοκρατία* δείχνει αυτήν ακριβώς την ελευθερία στην απόδοση: το δεύτερο συνθετικό *-κρατία* χρησιμοποιήθηκε για να αποδώσει το γαλλικό *-isme*, χωρίς να πρόκειται για ακριβή μετάφρασή του.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (7)

- Στην κατηγορία των μεταφραστικών δανείων πρέπει να εντάξουμε και τον *σημασιολογικό δανεισμό*. Στην περίπτωση αυτή η γλώσσα που δέχεται το δάνειο μεταφράζει την ξένη λέξη και το αποτέλεσμα της μετάφρασης είναι μια λέξη που ήδη προϋπάρχει στη γλώσσα αλλά αποκτά μια νέα σημασία υπό την επίδραση της ξένης λέξης. Έτσι, π.χ. η νεοελληνική λέξη *ποντίκι* χρησιμοποιείται σήμερα και με τη σημασία 'μικρή συσκευή συνδεδεμένη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή' μεταφράζοντας την αγγλική λέξη *mouse* '1. γκρίζο τρωκτικό, 2. μικρή συσκευή συνδεδεμένη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή'.

1.1. Πηγές και τρόποι δανεισμού (8)

Μια ξένη λέξη μπορεί να περάσει σε μια γλώσσα και ως άμεσο και ως μεταφραστικό δάνειο. Έτσι, για παράδειγμα, όποιος σήμερα στη νέα ελληνική χρησιμοποιεί τη λέξη *μάους* (< αγγλ. mouse), για να δηλώσει το εξάρτημα του υπολογιστή στο οποίο αναφερθήκαμε, χρησιμοποιεί ένα άμεσο δάνειο το οποίο βασίζεται στη φωνητική μορφή της αγγλικής λέξης. Αντίθετα, όποιος για το ίδιο αντικείμενο χρησιμοποιεί τη λέξη *ποντίκι* χρησιμοποιεί ένα μεταφραστικό (και στη συγκεκριμένη περίπτωση *σημασιολογικό*) δάνειο από την ίδια αγγλική λέξη.

Προϊόν μεταφραστικού δανεισμού μπορεί να είναι επίσης μια ολόκληρη έκφραση. Χιλιάδες είναι τα παραδείγματα στις ευρωπαϊκές γλώσσες όπου μια συγκεκριμένη έκφραση μεταφράζεται και χρησιμοποιείται με τον ίδιο τρόπο σε πολλές γλώσσες. Ας δώσουμε μερικά παραδείγματα: *βιβλίο τσέπης*, αγγλικά rocket book, γαλλικά livre de poche, ιταλικά libro tascabile, γερμανικά Taschenbuch· *θέση κλειδί*, αγγλικά key position, γαλλικά position cli, ιταλικά posizione chiave, γερμανικά Schlüsselposition· *φαύλος κύκλος*, αγγλικά vicious circle, γαλλικά cercle vicieux, ιταλικά circolo vizioso.

1.2. Προσαρμογή των δανείων (1)

- Χαρακτηριστικό κάθε γλώσσας είναι ότι προσαρμόζει σιγά σιγά τις δάνειες λέξεις στο δικό της φωνητικό και μορφολογικό σύστημα. Πολύ πιο εύκολα προσαρμόζονται τα δάνεια λαϊκής προέλευσης, ιδιαίτερα μάλιστα αν πρόκειται για λέξεις που προέρχονται από γλώσσα με φωνητικό σύστημα παρόμοιο με το σύστημα της γλώσσας που τα δέχεται. Τέτοια είναι η περίπτωση του νεοελληνικού *βαπόρι* που αναφέρθηκε πιο πάνω. Η λέξη προέρχεται, όπως είδαμε, από τα ιταλικά (< *varore* [va'pore]), γλώσσα με φωνητικό σύστημα παρόμοιο με αυτό της νέας ελληνικής. Προσαρμόστηκε μάλιστα στο μορφολογικό σύστημα της νέας ελληνικής, καθώς εντάχθηκε στην κατηγορία των ουδέτερων ουσιαστικών σε -ι και κλίνεται σύμφωνα με τις υπόλοιπες λέξεις αυτής της κατηγορίας (του *βαποριού*, τα *βαπόρια*, των *βαποριών*).

1.2. Προσαρμογή των δανείων (2)

Όσο παλαιότερο είναι ένα δάνειο λαϊκής προέλευσης τόσο περισσότερες είναι οι ευκαιρίες που του δίνονται για να προσαρμοστεί πλήρως στο φωνητικό και μορφολογικό σύστημα μιας γλώσσας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η προσαρμογή του είναι συνάρτηση μόνο του χρόνου. Αντίθετα, δάνεια λόγιας προέλευσης προσαρμόζονται δυσκολότερα. Έτσι, το νεοελληνικό σαλέ (< γαλλικό chalet) έχει μεν προσαρμοστεί στο φωνητικό σύστημα της νέας ελληνικής (προφορά [sa'le]), ενώ η γαλλική λέξη προφέρεται [Sa'le]), δεν έχει όμως προσαρμοστεί στο μορφολογικό της σύστημα, με αποτέλεσμα να είναι άκλιτο (του σαλέ, τα σαλέ, των σαλέ). Σπανιότερα εμφανίζεται το φαινόμενο της μη προσαρμογής στο φωνητικό σύστημα: θεωρείται εξεζητημένη (και σήμερα πλέον συχνά υποκριτική) η προφορά της λέξης σαμπάνια ως [ˈSam'raɲa] από ορισμένους γαλλομαθείς ομιλητές που θέλουν να παραμείνουν πιο κοντά στην προφορά της γαλλικής λέξης champagne.

1.3. Ο λεξιλογικός δανεισμός στη νέα ελληνική

- Όσον αφορά τη νέα ελληνική, γνωρίζουμε ότι προέρχεται από την κοινή ελληνιστική γλώσσα, η οποία διαμορφώθηκε με βάση κυρίως την αρχαία αττική διάλεκτο, όταν αυτή επικράτησε των άλλων αρχαίων ελληνικών διαλέκτων και διαδόθηκε στον ευρύτερο χώρο της ανατολικής Μεσογείου. Συνεπώς, όσες λέξεις προέρχονται από την αρχαία ελληνική και, μέσω της ελληνιστικής κοινής, χρησιμοποιούνταν συνεχώς από τους ομιλητές από τότε μέχρι σήμερα, θεωρούνται για τη νέα ελληνική λέξεις *κληρονομημένες*. Δάνειες λέξεις είχε βέβαια ήδη και η αρχαία ελληνική. Πολλές από τις λέξεις της αρχαίας ελληνικής είναι δάνεια είτε από προελληνικές γλώσσες είτε από γλώσσες που αποτελούσαν το γλωσσικό της περιβάλλον (όπως τα αιγυπτιακά, τα αρχαία περσικά κλπ.). Καθώς όμως η αρχαία και η νέα ελληνική είναι δύο διαφορετικές γλώσσες ως προς τη δομή (φωνολογία, μορφολογία, σύνταξη, λεξιλόγιο κλπ.), μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί η λέξη *χρυσός*, για παράδειγμα, είναι κληρονομημένη για τη νέα ελληνική αλλά δάνεια για την αρχαία ελληνική.

1.4. Ειδικές κατηγορίες δανείων (1)

- Δύο κατηγορίες δανείων παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ιστορία της ελληνικής γλώσσας.
- Η πρώτη είναι τα *αντιδάνεια*. Ως τέτοια χαρακτηρίζονται τα δάνεια που δέχτηκε η ελληνική από κάποια γλώσσα σε μια δεδομένη χρονική στιγμή, τα οποία όμως είχε επίσης δανειστεί από παλαιότερη μορφή της ελληνικής η γλώσσα από την οποία έγινε ο δανεισμός. Οι λέξεις αυτές, δηλαδή, "ξαναγύρισαν" (και μάλιστα εντελώς τυχαία) στην ελληνική γλώσσα, αφού προηγουμένως αποτέλεσαν λεξικό στοιχείο μιας άλλης γλώσσας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να ακολουθήσουν τις φωνητικές κλπ. εξελίξεις της και, κατά συνέπεια, να επιστρέψουν με αλλαγμένη μορφή και, συχνά, σημασία. Αντιδάνειο είναι για παράδειγμα η λέξη *μπράτσο*, αφού προέρχεται από το ιταλικό *braccio* (ή το βενετσιάνικο *brazzo*), το οποίο ανάγεται στο λατινικό *bracchium*, που με τη σειρά του είναι δάνειο από το αρχαίο ελληνικό *βραχίων*. Ως αντιδάνεια χαρακτηρίζονται κυρίως λέξεις λαϊκής προέλευσης.

1.4. Ειδικές κατηγορίες δανείων (2)

Η δεύτερη κατηγορία αφορά λέξεις αποκλειστικά λόγιας προέλευσης. Είναι λέξεις που δημιουργήθηκαν στις νεότερες ευρωπαϊκές γλώσσες ως επιστημονικοί κυρίως όροι με βάση *αρχαία ελληνικά (ή λατινικά) γλωσσικά στοιχεία*, τα οποία ονομάζονται *συμφύματα*. Οι λέξεις αυτές πέρασαν στη συνέχεια και στη νέα ελληνική. Το γεγονός όμως ότι σχηματίστηκαν με βάση αρχαία ελληνικά γλωσσικά στοιχεία δίνει στον ομιλητή της νέας ελληνικής την εντύπωση ότι πρόκειται για αυθεντικές αρχαίες ελληνικές λέξεις (του δίνει δηλαδή την εντύπωση διαχρονικού δανεισμού), ενώ πρόκειται για λόγιο εξωτερικό δανεισμό. Λέξεις όπως *γεωλογία, καρδιολογία, υδρόμετρο* δίνουν την εντύπωση αρχαίων ελληνικών λέξεων αλλά ανήκουν σε αυτή την κατηγορία, καθώς προέρχονται αντίστοιχα από τα γαλλικά *géologie, cardiologie, hydromètre*, τα οποία με τη σειρά τους σχηματίστηκαν με βάση τα αρχαία ελληνικά *γεω-, -λογία, καρδιο-, υδρο-, -μετρον*.

2. Άλλα προϊόντα δανεισμού (1)

- Οι λέξεις, ωστόσο, δεν είναι τα μόνα προϊόντα γλωσσικού δανεισμού. Οι ίδιες είναι φορείς και άλλων γλωσσικών στοιχείων, τα οποία μπορούν επίσης να καταστούν ενεργά και δημιουργικά στοιχεία στη γλώσσα που τα δανείζεται. Ένα πρώτο τέτοιο στοιχείο είναι οι φθόγγοι. Υπάρχουν περιπτώσεις (αν και αρκετά σπάνιες) κατά τις οποίες ο δανεισμός ενός σχετικά μεγάλου αριθμού λέξεων από μια γλώσσα προσθέτει στο φωνητικό σύστημα της γλώσσας που δέχεται τα δάνεια αυτά έναν καινούριο φθόγγο. Τέτοια είναι η περίπτωση της λατινικής που δανείστηκε το φθόγγο [γ] μέσω των δανείων που δέχτηκε από τα ελληνικά, φθόγγο που δεν υπήρχε μέχρι τότε στο φωνητικό της σύστημα.

2. Άλλα προϊόντα δανεισμού (2)

Προϊόν δανεισμού μπορεί να είναι επίσης ένα μορφολογικό στοιχείο: ένα πρόθημα ή επίθημα. Το ελληνικό επίθημα *-άρης*, μαρτυρημένο ήδη στη μεσαιωνική ελληνική, προέρχεται από το ελληνιστικό *-άριος*, που με τη σειρά του μπήκε στη γλώσσα μέσω των πολλών λατινικών λέξεων σε *-arius* που πέρασαν στην ελληνική κατά την ελληνιστική εποχή. Τα νεότερα χρόνια η ελληνική δανείστηκε από την τουρκική το επίθημα *-ί* και σχηματίζει σήμερα επίθετα δηλωτικά χρώματος, π.χ. *κεραμιδί*, με βάση το επίθημα αυτό. Τέλος, εντελώς πρόσφατα, η νέα ελληνική δανείστηκε από τη γαλλική το επίθημα *-έ* για τη δημιουργία άκλιτων λέξεων που δηλώνουν τρόπο, κατάσταση, συμπεριφορά κλπ., π.χ. *κουρελέ*.

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Περικλής Πολίτης.
«Γλώσσα και Κοινωνία. Γλωσσικός δανεισμός». Έκδοση: 1.0. Θεσσαλονίκη
2014. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:
http://opencourses.auth.gr/eclass_courses.

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά - Παρόμοια Διανομή [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

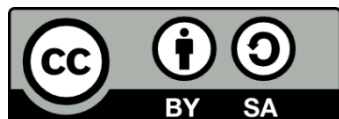
[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Τέλος ενότητας

Επεξεργασία: <Γιομελάκης Δημήτριος>
Θεσσαλονίκη, Χειμερινό εξάμηνο 2014-2015

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σημειώματα

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

